

det det urigtigt, at af begge de Parter, til hvem der her skal tages Hensyn, kun den ene Part hidtil har haft Indflydelse paa Capitelstæntens Fastsættelse, nemlig kun Nyderne og ikke Yderne. Jeg glæder mig ved, at den ærede Abo Lands- thingsmand for 6te Kredts (Strøm), der meest har opponeret mod Lovforslaget, er kommen til at udtale, at han dog tilsidst vil stemme derfor. Den ærede Landstingsmand begyndte vel med at udtale, at den Maade, hvorpaa Capitelstænten nu sættes, var saa gammel, at den paa en Maade havde en Slags Hævd, og at det var vanffeligt at røre ved den. Dette troer jeg dog ikke at behøve at modsigte, saa meget mindre som det ærede Thing maa være enig i, at man, hvis man vilde tage denne Rettesnor, ikke kunde behandle ret mange Lovforslag her i Thinget; der er virkelig Meget i Lovgivningen, der er gammelt, men som dog trænger til Forandring. Den ærede Landstingsmand anførte endvidere til Støtte for sin Mening, at dette Lovforslag havde været for i det andet Thing, men ikke kunde føres igjennem der; det er meget rigtigt, men saa burde han tillige anføre, hvorfor det ikke er ført igjennem der, og da vilde Sagen maaffee stille sig noget anderledes. Naar den ærede Taler sagde: „Vi vide, hvad vi have, men ikke, hvad vi faae, og hvad vi have, er godt, men vi kunne faae Noget, der er daarligere,“ da troer jeg, at vi i nærværende Lovforslag faae noget Godt; jeg troer, det er meget heldigt, at Capitelstænten bliver sat ved Hjælp af dem, der modtage, og dem, der yde efter Capitelstænt. See vi hen til, hvorledes det hidtil er gaaet, da kan jeg, ifølge min Erfaring saavel fra det Stift, hvor jeg har hjemme, som andelsfædsfra, erklære, at det ved Fastsættelsen af Capitelstænten hvert Aar har vist sig, at de verdslige Autoriteters Indberetninger have været lavere end de geistliges, og jeg troer, at det vil stadfæste sig; at naar Yderne komme til at gjøre Indberetning, da vil der fremkomme et bedre Resultat end hidindtil. Dette med Hensyn til § 1. — Hvad § 3 angaaer, hvor der er Tale om, hvormange Maanedes der skulle medtages, skal jeg ogsaa være villig til at holde mig til Lovforslaget, som det foreligger; dog troer jeg, at September bør gaae ud; thi netop i den Maaned bliver ikke Noget tørrset og kom-

mer Tørrset paa Torvet. Med Hensyn til den Bemærkning, at man skulde tage hele Aaret med, da vilde dette efter min Formening være et stort Feilgreb; thi i alle de Maanedes af Sommeren, i hvilke næsten ingen Priisansættelse finder Sted, vil det være meget vanffeligt for Sogneforstanderskaber paa Steder, hvor der kun bliver afhændet nogle faa Tønder, at ansætte Priisen. Jeg skal ikke udtale mig videre om Forslaget, da de Forandringer, der kunne ønskes, ere paaviste, og da der formodentlig vil blive nedsat et Udvalg; forhaabentlig vil der paa denne Maade opnaaes et godt Resultat.

Jacobæus: Foruden de Forandringer ved dette Lovforslag, som flere af Thingets ærede Medlemmer have paapeget som nødvendige, er der endnu eet Punkt, som jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, og som jeg troer ogsaa bør forandres, saafremt jeg har forstaaet det rigtigt. I Slutningen af § 1 staaer der: „Ere disse Parter (nemlig Sogneforstanderskaberne paa Landet og Borgerrepræsentanterne i Kjøbstæderne paa den ene og Sognepræsterne paa den anden Side) enige, kunne Indberetningerne afgives i Fællesskab under Tæt.“ Jeg veed ikke, om Meningen med disse Ord er, at de anførte Parter, naar de have sat den samme Priis paa Kornet, kunne indsende een Indberetning (Se n f u: 3 a l). Det er altsaa Meningen; men i saa Fald gaaer det ikke an at lade Ordene staae; thi paa denne Maade vil der fremkomme feilagtige Resultater; Capitelstænten vil snart blive for høj, snart for lav, naar der isædedes for to indsendes een Indberetning fra et Sogn. Det turde maaffee være rigtigt, at jeg efterviste dette, og for at det kan blive saa kort som muligt, skal jeg nævne et ganske simpelt Exempel. Lad Capitelstænten være sat for 3 Sogne A, B og C; Sogneforstanderskabet i A har sat Priisen paa Rug til 5 Rd. 6 f, Sogneforstanderskabet i B til 5 Rd. 1 Mk. 14 f og i C til 5 Rd. 1 Mk. 8 f. Vi tænke os nu fremdeles, at Sognepræsten i A sætter Priisen til 5 Rd., at Sognepræsten i B vil sætte samme Priis som Sogneforstanderskabet i B, altsaa til 5 Rd. 1 Mk. 14 f, og at det Samme er Tilfældet i C, saaledes at Sogneforstanderskabet og Sognepræsten satte